

Macsi Sándor:

ISKOLAMÚZEUM JÁSZÁGÓN

Az élet nagy labirintusában haladva folyton választanunk kell a lehetőségek között. A látható és különböző mélységben felismerhető helyzet adja ehhez az alapot. Ha valaki gazdagabb ismeretekkel és ezek megszerzésének, alkalmazásának bővebb élményével rendelkezik, minden bizonnyal megfontolt és kedvező távlatú döntéseket képes hozni. A kevésbé felkészült és szerényebb alkalmazási készségű ember folyton a hátrányok láncai között botladozik. Ilyenkor születnek ezek a mondások: »Nekem semmi sem sikerül«, »Szerencsétlennek születtem.«, »...tanulj meg szenvedni!« stb. Ez a gondolat sarkallt, hogyan lehetne az általunk is gyarapított művelődési értékeket, legalább részeit tartósítani, megőrizni? Az idősebb korosztályok még feltárható, időálló tapasztalatait összegyűjtve tükörként állítani a jelen és utókor embere elé. Segítse a tájékozódást. Már az 1777-es Ratio Educationis is javallja az iskolai gyűjteményeket. Meggyőződésünk, hogy ahány diák, felnőtt ezeket tanulmányozza, pozitív felfogás erősödik bennük s annyi apostol születhetik a műveltség terjesztésére. Még tudat alatt is új személyiségi jegyek formálódhatnak, vagy éppen erősödnek fel a nyomán. Láttatni a tárgyi emléket, a dokumentumot, az egykori alkotást, ezek a nézőben, a gondolatvilágában helyet találnak és máris az övék, melyek ítéletre készítetnek, magukkal hozzák a következtetéseket, az életbeni alkalmazást.

Ilyen szándékok születték a jászágói »iskolamúzeumot«, mely 1981-ben kapta első formáját. Lássuk, hogyan is született?

Előzmények, alkalmak

Szokás volt a jászágói iskolában - *de ugyan hol nem?* -, hogy a tanév végén, amikor mindenkinek öröm a befejezett 10 hónap, az ünnepi öltözetű szülőknak, vendégeknek mutassunk valamit. Látta a nyilvánosság a testnevelési ügyességet, teljesítményeket, a szép mozgás egy évvel erősödött kultúráját, a közös megmozdulások javuló összhangját. Nem kevesebb jelentőséggel bírt a gyermekek kézügyességének, vizuális készségének, írásbeli közlésének bemutatása. Ilyenkor a legszebb írások, fogalmazások, rajzok, kézimunkák kerültek tárlatra. S még az utolsó órákon is készültek rá a gyermekek szigor alkalmazása nélkül! Ezek a bemutatók mindig a jó befejezés, az »*érdemes volt*« érzését hozták. S ami még fontosabb, kihatottak a következő évre is, mégpedig nagyon pozitívan. A tanulók már ítélőképességben gazdagodva hasonlíthattak össze, értékelhettek, a szülők ajkán ilyenkor büszkén hangzott: »*A tanító néni bevette a fiam munkáját, ... a lányom fogalmazását, ... jövőre is kíváncsi leszek, majd megnézzük...*« stb. Hová lettek ezek a szép, példa értékű munkák?

Amikor az iskola az évek évfordulókat él meg, illő az ünnepélyes megemlékezés. Ennek hatását növeli az időszerű múltat dokumentumaiban is felidézni, bemutatni. Ilyen volt pl. az ifjúsági szervezet 30 éves léte is. Ezek anyaga ugyancsak a legjobb alapot adják a jövő gyűjteményéhez. Jászágón több évtized legnagyobb kulturális megmozdulása az iskola félévszázados fennállását ünneplő örömnep 1975-ben. Ennek méltatása, elemzése is rögzítésre érdemes, de nem tartozik ide. Ám az ünnepség »*maradéka*« ismét alapnövelője a holnap múzeumának.

Természetesen a céltudatos gyűjtőmunka szerepe egyaránt jelentős a diákifjúság és a felnőttek körében. Emellett az irodalomban való kutatás is segíti az egészsé formálást. Előfordul olyan eset is, hogy a véletlen - nem is a beavatott ember által - hoz terítékre érdekes darabokat, elemeket.

Íme a fontosabb lehetőségek, források, feltárt különböző értékű dokumentumok, melyhez már csak a találékony, néha merész szerkesztő és a »megrendelő« szükséges. Utóbbin értem az intézményi vezetőt vállalkozó készségével együtt. Ő a forgatókönyvtől kezdve a helyiséget, a szükséges személyi és tárgyi feltételeket biztosítja a kivitelezéshez, a megépítéshez. Ott kell lennie a megnyitás ünnepélyességében, a működés szervezetének formálásában, mozgatásában. Ez természetesen feladata, hisz az ő intézménye kap ezzel segítő támaszt, melynek hasznát láthatja minden nevelője és tanuló évfolyama. Emellett még a felnőtt társadalom elismerése is kíséri az ilyen nemes akciót. Az igazgató ezzel lényegében új intézményt alapít iskolájában... a nevelési, nevelődési folyamat évszázadait, évtizedeit tárgyasítja, a tárgyak otléte, rendje önmaga sugározhatja az óhajtott rendszeret, tudásigényt, emberiséget, pozitív személyiségi jegyeket. Természetesen a megfelelő működtetéssel, hisz ennek is megvannak a maga jó és célravezető módszerei.

A gyűjtemény elhelyezése? A jászágói kis iskola is szűkében van helyiségnek és felszerelésnek egyaránt. A hetvenes években »szerepnélkülinek« minősítették a községet. Így aztán a gyűjtemény elhelyezése is csak várhatott a megfelelő alkalomra. Ez a körzetesítések nagy hulláma idején el is jött. Egy tanterem és a könyvtár helyisége kihasználatlanná vált. A nagyvonalú igazgatásnak nem volt kifogása, sőt segítette, hogy a gyűjteménnyé váló tárgyi emlékek beköltözzenek első helyükre 1981-ben.

Az alacsony, 6 x 6 méteres helyiség háromnegyed falfelületén szekrényekkel és ablakokkal így is szükségmegoldás, melyen az oda felvezető lépcsőház falai bővíthetnek valamelyest. A szűkös hely ellenére már bizonyos csoportosítások is létrejöttek az anyagban. Így az iskola születésének, történetének dokumentumai és a falusi gyermek játékaik tematikusan tanulmányozhatókká váltak. Ezen a helyen hét évig működik az iskolamúzeum.

Amikor megszűnik a körzetesítés, természetesen más helyet keres a gyűjtemény úgy, hogy az újra teljessé váló iskola életét ne zavarja, sőt segítse azt. Arról, hogy ezután csak raktározzuk az anyagot szó esett, de csak futólag, bár az lett volna az egyszerűbb, hiszen százszor könnyebb valamit felszámolni, mint értelmetlenül működtetni. A pro és kontra vita megoldásának a kulcsa az egykori szolgálati lakás tartozékai és lakója lett. Ezen a helyen négyszer négy és fél méteres szoba és azt érintő 7 méter hosszú alacsony folyosó, előtér van. Szerencsére az előbbi ablak-talan, hatvan évvel azelőtt irodaként és sekrestyeként szolgált. A folyosó oldalfalait 8 méteren ajtók és ablakok tagolják. Nohát itt sincs eszményi hely a kiállítás összeállítására, mégis biztos a fennmaradása. Egy kis magántámogatással a nyílászárók felét sikerült beépíteni a hasznosítható térbe. Jöhet az új forgatókönyv! Ez aztán a fő területeket jól elkülöníti, bár több esetben még a »raktár«-jellegét kénytelen eltűnni.

Mit tartalmaz ez a házi múzeum?

1. A jászágói iskolázás történetét, 2. a falusi, tanyasi gyermek játékaik gyűjteményét, 3. tanszék és tankönyvgyűjteményét, valamint 4. az ifjúsági szervezet (a József Attila nevet viselő úttörőcsapat) tevékenységének emlékeit.

1. Az Eötvös József nevéhez fűződő 1868. XXXVIII. tankötelezettségi törvény már országosan érvényes. Az újkori iskolázásról azonban Ágón csak a XIX. század végétől beszélhetünk, akkor is csak felemásan. Tudott dolog, hogy a XVII. századtól 1951-ig Jászárokszállás határrésze a gazdag tanyavilágával. A népszámlálási adatok 1895- és 1905-ben meglepő magas gyermeklétszámot mutatnak a nagyközség külterületén: 366-670 főt. Nekik semmiféle oktatási intézmény nincs. Ezzel állítjuk szembe Apáczai Csere János XVII. századi jó tanácsát: »...álltsatok alsó iskolákat!« Persze a belterületen van iskola, de oda a 10-16 km távolságra lakó ágói gyermekek többsége nem juthat el. Pedig égető szüksége volna erre, hisz

mezőgazdasági termelésből élnek a piacoknak, vásároknak kiszolgáltatótan. Legalább a gyermek tanulja meg az írást, számolást, ne csapják be a szabad alku világában őket. Ha nincs iskola, a parasztember úgy segít magán, ahogy tud. Ha van vállalkozó, minden elérhető, még a tudás is. Sok helyen a vándortanító-rendszer alakul ki, Jászárokszállás határában pedig megszületnek a tanyai »zugiskolák«. Ezek emlékei még élénkek az idősek körében. 1-2 tárgyi emlék is fennmaradt, pl. Szklenár János névsor-könyve. Ő 1898 és 1924 között folyamatosan oktatta a tanyasi gyermekeket Szentmihálytól nagypéntekig.

<u>Az 1922-ik és 1923-ik ében Iskolába járó</u>	
1. Demény Lajos XX	<u>Gyermekeknek Neve</u>
2. Szklenár Feri XX	
3. Tuhász Ferenc XX	
4. Dobos Ferenc XX	
5. Karab Imre XX	
6. Takus Major XX	
7. Szklenár Elemé	
8. Karab Sándor XX	
9. Major Major XX	
10. Múdris László XX	
11. Fehér János XX	
12. Gal János XX	
13. Nagy János XX	
14. Bognár Anikó XX	
15. Nagy János XX	
16. Tuhász Mari XX	
17. Fehér Erzsébet XX	
18. Kovács Mari XX	
19. Gyermes István XX	
	21. Karab László XX
	22. Bognár Sándor XX
	23. Fehér Ferenc XX
	24. Bognár Ferenc XX
	25. Karab László XX
	26. Lóbor Balázs XX
	27. Fehér István XX
	28. Sulyok István XX
	29. Balos Mária XX
	30. Tuhász Erzsébet XX
	31. Tuhász Margit XX
	32. Ördög Mihály XX
	33. Kis Sándor XX
	34. Kis Julianna XX
	35. Kis Balázs XX
	36. Tóth Sándor XX

Részlet Szklenár János »tanító« névsor-könyvéből

A kiállításban térképázlat mutatja az 1855-ös első tagosítást követően létrejött benépesülést. A tanyasorokat jelzi a családok neveivel és a »zugiskolák« eddig felderített helyeit. Az iskolázás gondját természetesen a szükséges intézmények felállítása oldhatta meg, ami csak hosszadalmas huzavona után 1924-ben öltött először formát. Ebben az akkori országgyűlési képviselő, dr. Czettler Jenő volt a legfőbb patrónus. Az egytantermes, tanítói lakással ellátott iskola alig készült el októberig, máris zsúfolva várta az első hivatásost, Lótos Ferenc tanító urat, aki szinte eszményképévé vált a lakosságnak.

Az első tanítónak 1924-ben beírt emlékeztető volt, amely a határidő elmulasztásával (1924. s. 11. n. n.) az iskolában kialakított tanítói lakással, helyettesítve a kanyarvidéknek hivatalos tanítói lakását magyaros colobis nevelő volt, de az emlékeztetőt meg kell említeni a Keleni János bácsiról, aki kassai női tanítónak tanított a kassai nyelvtanulók az 1924-es évi ünnepére. Így alakult az első tanítónak a kassai lakás egy részét a határidő elmulasztásával.

Lótos Ferenc okl. tanító az 1924-es kezdésre emlékezik.

A gyűjtemény tablón mutatja be az iskola ötvenéves épületi és személyi változásait, benne a Klebelsberg-féle, az 1941-es és az 1959 utáni helyzetet, amikor is teljessé vált a helyi alsófokú oktatás Jászágón. Érdeklődésre tarthat számot a tanulói felszerelések tárlója, ahol a »segédtanító« mellett 3 típusú palatábla is van. A régi tanyai olvasmányok, a tanulói füzetek is vonzóak. Az iskolai dokumentációból keveset tudunk bemutatni helyhiány miatt, ám van beleolvasási lehetőség az egyes tankönyvekbe. Az első iskola megmaradt néhány berendezési tárgy és szemléltető eszköze ad valamelyest tantermi hangulatot a szűk tér ellenére is. Figyelemre méltó a 15 év iskolai sportjáról összeállított adatsor, a rekordok, rekorderek megőrkítésével (Juhász Gyula testnevelő). Tablókon láthatjuk, hogy mit tett a nevelőtestület hazánk közvetlen megismertetése érdekében egy évtizednyi idő alatt. Szatmárcsekétől Sopronig, Salgótarjától Szegedig szépen sugárzanak az útvonalak a különböző szervezett kirándulásokról, túrákról. Nem jelent meglepetést a térképázlat arról, mennyire szétszóródtak az egykori tanítványok az országban. Hasznos emlékeztető az iskola társadalmi segítőinek méltatása és a diákok nemzetközi levelezése, mely a nyelvoktatáshoz kapcsolódott (Kovács Béla tanár). Az »Én iskolám...« című zárótablón néhány irodalmi gyöngyszem idézése ad szép gondolati útravalót a látogatóknak. Ugyanitt van néhány album a régi fényképező szakkör munkáiból.

2. A falusi és tanyai gyermek játékaival azért foglalkozik a gyűjtemény, mert az emberré nevelődésnek nagyon fontos eszközei. Szinte kortalan, vagy játszik vele az ember, vagy készíti azokat. Ez a meglévő és kiállított anyag is többszörös területet érdemelne, még ha kis iskolában van is. Egyik kazetta a papírajátékokat és a régi házi társasjátékok néhányát mutatja be, a másik helyen a főként szabadterei és nyereszkedő típusúak szerepelnek. Az ablakok ívének benépesítése a bababútorok, a technikai jellegű, a riasztó, a harci, a távolságot legyőző kis játékeszközökkel történt. A padlósinten 5-6 nagyobb tárgy emlékeztet az ügyeskező paraszt barkácsolására. A két tárló egyike a kukorica nyersanyagok felhasználását mutatja fiú- és lányjátékok elkülönítésével. Az előző a termelésre, utóbbi a gyermeknevelésre és

háztartási hivatásra serkent. A másik tárlóban az iskolai vizuális nevelés 1-2 sorozatának gyermekmunkáit - agyag, szappan - láthatjuk. Nyilvánvalóan ezek a játékok mindegyike természetes anyagból és helyben készült.

3. Gyűjteményünk becses darabjai a régi tankönyvek. A régi kalligrafikus és az új »zsinórírás« összehasonlítására ad lehetőséget *Tomcsányi-Moravcsik: A magyar gyermek első könyve* és az 1945-ben megjelent *Gyermekvilág zsinórírásos ABC és olvasókönyve a népiskola I. osztálya számára*. Az időtálló tankönyvre jó példa *Móra-Voinovich: Betűország második virágos kertje* c. könyve, melyet 20 év után 1946-ban még újra kiadtak. Az A/ és B/év szerint működött kislétszámú iskolák számára szerkesztett »Olvasó- és tankönyv« (*Kalász, 5-6.osztály*), melyben ésszerűen, praktikusan az irodalom, nyelvi ismeret, számolás és mérés, földrajz, történelem, természeti, gazdasági, egészségi ismeretek szerepelnek. Minden témát kísér az életbeli alkalmazásra vonatkozó kérdés és figyelmeztetés. Már a relatív szolmizációra, a magyar népdalra épít *Kerényi-Rajeczky: Énekes abc-je*, a Magyar Kórus kiadásában. Látható ötféle iskolai atlasz. A vallásoktatást a hagyományos Karácsonyi S.-féle »Kis biblia« szolgálja 1931-ből. A legrégebb tankönyveink *Snazel-Jancsó: Gazdaságtan és háztartástan a népiskola V. és VI. leányosztálya számára* 1914-ből és a *Kun-Fülöp-Csáth: Olvasókönyv a gazdasági és általános ismétlő iskolák számára*. Utóbbi Aradon született 1904-ben, 1 koronáért adták és 3 évfolyam életre szóló összefoglalóját tartalmazza.

Nem taneszköz jellegű könyvek is feltűnnek egy másik tárlóban. Ezek az ifjúsági és felnőtt irodalom darabjai, sokszor a ponyváról kerülhettek le és nagy lehetett a népszerűségük. Csak néhány példát: *Könyves Tóth Kálmán: A szél hozta, a víz vitte; Uhr Józsa: A Balaton partján; Berczik Árpád: A pozsonyi diéta; Kaffka Margit: Képzlet - Királyfiak; R. L.: Rózsa Sándor a htres alföldi haramiavezér élete és vakmerő kalandjai*. Különös, hogy egy regényíjtság 1893 előtt megjelent sorozatából alig néhány lap hiányzik az évszázados forgatás ellenére! (*Madarassy László: Mánások testvérharca, vagy...*) Pedig 191 füzet, s nincs is egybekötve! Agyonolvasottak a szerző nélküli mesék: *A fufangos királyfi, vagyis királylányból lett szolgáló; Az arasztos orru herceg és a három testvér csodás története*.

Az első tanév bizonyítványa

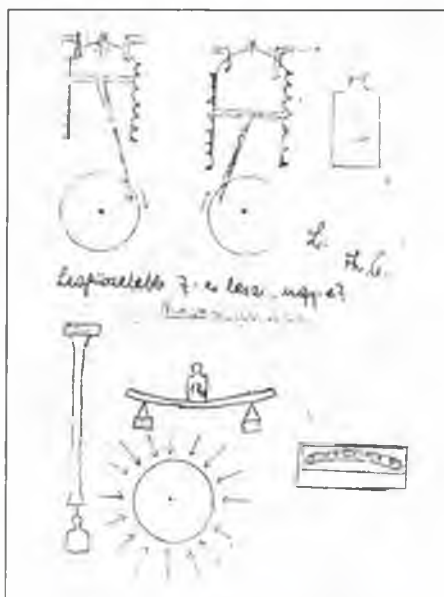

Verseskönyv borítója (1939)

A gyűjteményben van még a falusi ember elmaradhatatlan, évente egyedül megújuló könyve, a *kalendárium*, az 1925 és 1972 közötti évekről.

4. Méltatlanul szűk helyre került a gyűjtemény negyedik része, mely az általános iskolai diákszervezet, az úttörőcsapat helyi életéről, tevékenységi köréről beszél. Ez egyrészt az iskolai munka szórakoztató formájú kiegészítője, másrészt a baráti, pajtási kis csoportok, alakuló személyiségek apró tükrői, a hazaszeretetre nevelés szép példái. A történeti dokumentumok (*működési engedély, békekölcsön kötvény, kiadványok, iratok, emléklapok*), jelképek (*őrsi és csapatzászlók, dob*), a táborozási emlékek, az egyes akciók benevezési tárgyai nagyon eredetiek. Ezek mellett a különböző egyéni gyűjtemények (*biológia, földrajz, kémia, művészeti pályaválasztás*) is itt sorakoznak. Sokféle a közet kollektió, érdekes a diák színjátászás egy-egy emléke. Hangulatosak a táborozási naplók, valamint a Rákóczi év akciójának néhány dokumentuma. Itt őrzik az iskola első televízióját és rádióját. A gyűjteményt a »Kutass velünk!« tábla zárja.

Ha a tanító összes havi jövedelme:	A hónapanként fizetendő				
	kereseti	külön	rokk. ell.	hadfelz	
	adó összege pengőben				
80—100 P-ig	40	—	—	20	06
100—120 "	60	—	—	20	08
120—140 "	80	80	—	20	18
140—160 "	1	1	—	20	22
160—180 "	1 20	1 20	—	20	26
180—200 "	1 60	1 60	—	20	34
200—220 "	2	2	—	20	42
220—240 "	2 40	2 40	—	20	50
240—260 "	2 80	2 80	—	20	58
260—280 "	3 20	3 20	—	20	66
280—300 "	3 60	3 60	—	20	74
300—320 "	4	4	—	20	82
320—340 "	4 40	4 40	—	20	90
340—360 "	4 80	4 80	—	20	98
360—380 "	5 20	5 20	—	20	1 06
380—400 "	5 80	5 80	—	20	1 18
400—420 "	6 40	6 40	—	20	1 30
420—440 "	7	7	—	20	1 42
440—460 "	7 60	7 60	—	20	1 54
460—480 "	8 20	8 20	—	40	1 68
480—500 "	8 80	8 80	—	40	1 80

Részlet a »Tanítói zsebkönyv«-ből
(1943-44)

Fizikai munkafüzet részlete a negyvenes
évek végéről

Tapasztalatok

Rendszeres nyitvatartási órák nincsenek. Az érdeklődők előre bejelentkeznek, vagy bejelentés nélkül érkeznek. Bár mindenkinek rendelkezésére állunk készségesen, utóbbi esetben nem mindig volt a vendégnek szerencséje. Gyakori, hogy egy-egy csoport látogatását előre bejelentve az érdeklődési területüket is közlik. Ez különösen az iskolai tanulók körében hasznos. Dicsérik a gyakran előforduló családi látogatásokat, hisz így szülei példája nyomán a fiatal korosztály is megkedveli a múzeumlátogatást. Pozitív dolog még az is, hogy közép- és felsőfokú tanulmányokat folytatók dolgozataihoz sokszor segíthetünk.

A néhány éves működés tapasztalata sokmindenre felhívja a nem szakmabeli rendező figyelmét.

Egyik, amelyen nem változtathat, a rendelkezésre álló kiállítási tér növelése. Ha bővíteni lehet valamit, az csak a falakon belüli találékony átrendezéssel, újtással oldható meg. Ezeknek valamelyes dologi kihatása is van. Ilyen lehetőség adódik a gyermekjátékok területén és az ifjúsági mozgalom anyagának új átrendezésében. Előző esetében egyharmadával növelhető a kiállított tárgyak száma, az utóbbinál megfelelő tárlók tervezése, beépítése szükséges, hogy a látnivalókat élvezhetőbbé, vonzóbbá és egyben védettebbé tegyék. Ebben a »megrendelők«, fenntartók segítő akaratával lehet csak előbbre jutni.

A jászágói általános iskola

Másik gond a tárgyak elhelyezésének logikai rendje. Ha a vezető irányítja a látogatás menetét, akkor jól követhető a szükséges időrend. Ha azonban az önmagára utalt vendég önállóan szemlélődik, nem biztos a szükséges folyamat felismerésében, a látványosabb dolgok elvonják tekintetét a szerényebb, de fontos elemektől. Itt is változtatásra van szükség.

Harmadik helyre a hasznosítás, a néző érdekeltsége került. A gyermek látogatót szoktatni kell a titokzatos tárgyak világában való viselkedésre. Mindenki lássa is azt, amit eléje tár a tabló, a tárgy, sőt még többet! Amennyiben a látogató személyes érdekeltséget talál a szemlélődés során, nyert ügye van az intézménynek, mert a jelenlévő hatásokra érzékenyebbé válik, befogad még akaratlanul is. Ilyen elemeket tervszerűen be is iktatunk. Például a tanulói felszerelések témájánál próbálják ki maguk is a palatáblára való írást. A tanítói asztalon szerepel néhány régi íróeszköz, ezek nagy érdeklődést váltanak ki (*stílus, rovás, nád, toll*). Hátha még ki is próbálhatják őket! Mosolyogtató jelenet, amikor a gyermekjátékok területéhez érnek és a táncoló »ágói lacika« üdvözli a vendéget. Hasznos tájékoztatást is

kaphatunk a »Kutass velünk!« táblánál, melyen egy-két már alig ismert tárgy hívja fel magára a figyelmet.

Mindezekről az élő vezető gondoskodhat, s ha ezt megteszi, a látogató gazdagabban távozik! Tehát olyan gyűjtemény-vezetőre van szükség, aki ismeri jól minden kiállított darab eredetét, tartalmát, képes felismerni a vendég érdeklődési területét. Érzékenyen reagál a tapasztaltabb néző élményeire, véleményére, ami még talán kiegészítésre, módosításra, újabb tárgy szerzésére is ösztönözheti.

A jászágói iskolai házimúzeum bemutatását egyelőre ketten tudják részletesen elvégezni. Az volna a jó, ha minden helyi tanító és tanár ezt vezetői szinten ismerné és tudná vállalni. Sajnos ennek híjával vagyunk, amin a jövő kell, hogy változtasson.

A jászágói iskolamúzeum ismertsége a helytörténeti gyűjtemény révén, melytől 1989-ben különvált - növekvő jellegű. Szerepel az országos gyűjteményi listán és az Országos Pedagógiai Könyvtár és Múzeum is számon tartja. A Jászberényi Tanítóképző Főiskola is jegyzi, kapcsolatot tart vele. A látogatók nagy többsége a Jászágó közeli területéről jön. Nagyon hasznos oktatási anyagnak minősült nemcsak a helybeli iskola diákjainak. Évről-évre autóbuszos és kerékpáros túrák végállomását jelenti az ágói iskola udvara. Jászkisér, Jászapáti, Jánoshida, Jászfákóhalma, Jászberény, Jászárokszállás, Pusztamonostor, Visznek csoportjai jártak már itt. Ezek nemcsak gyermekek, de mindannyian honismereti érdeklődésűek. Örömmel tapasztaltuk, hogy sok a visszatérő vendég. A közelmúltban önkormányzati testületet is üdvözölhattünk az egyik szomszéd településről. Ez a mi örömünk is, mert ott náluk »hatósági szinten« is egyre nagyobb látható bece van a múlt emlékeinek, megőrzésének.

A régi időkbé nyúló gyökerek ápolása a jövő gazdagodását segíti. Ez bizony érvényes a jászágói törekvésekre is.

B. Jánosi Gyöngyi grafikája

*A jásziványi II.-világháborús emlékmű
(Avatása: 1991 nyarán)*